

המציעה באין צורך להגות מה הטחול. על האבר, ושמה אה
ביאור סעשי יריו להחבאר עם הכבונה. להם הצורה לפני
הבחינה לקנות, ואשרי ארש חיוק. בן, קרז סתחכס לשש,
ולכלר שתקשרו בזהובים מחר הטכונה.

הה שלכה כהן קליין.
אביר דקס סענמא (אונגאר)

כבוד האיש הנעלה הנכבד הספורסם יי
אלכסנדר סערסם יי סוהל הראשי בלונדון.

ברבר הצעות כענין המציעה הנני להשיב מה שראיה
לי עפ"י חות דעתי, אשר עפ"י רית אין לסמוך על הרפואים
לכלל את המציעה כסבאר בשרע יודר סימן קפ"ו סעיף ח.
חיל המחבר: „אם תרצה להתרפאות צריך שתהיה קודם
שתתחוק אבל לאחר שתתחוק יש מסתפקים אם מותר לסמוך
על הרפואה ולשש אח"כ יש מי שמסתייג אם אבר לה
רופא ישראל נהרפאת עכ"ל, ולכל הוא אשר בכ"ס שבביא
המחבר יש מי שמסתייג פוסק הוא כדעה הראשונה ואף
כשכחיה הדעה הראשונה אשר מסתפקים בסר שכנה הנאון
ר' שלכה בגליון סדרש"א בשר על יודר דמס וחילת והרבה
שרי"ט מראשונים סדרים בזה אם יש לסמוך על הרפואים,
ואף לפי דעת החזק סאר בתשובה קפ"ג וקע"ה המחלף
בין טף ידוע ובין כשאוטרים בכלל כעס שיכול להיות שיש
מציאות בעולם. אבל כניין דידן אומרים סעקת אין שום
כנה לילד בלי מציאה איכס אומרים שיכול להצא שלא
יהיה כנה רק אומרים שלשום ילד אין שום כנה דר כנף
ידע ואינם נאכנים וררף, כי כשאננס נאכנים לסרה אשה
לבעיה כשאיכס שאינם נאכנים כנגד סכנה, וכדבר הכבונה
שעשה כבוד נראה לפי ע"ד הוא כדברי כבוד אשר
הכבונה נעשית כסוב והרפואים החליטו שככה לסמוך אף
מסקומות רחוקים כודאי דבר טוב ומועיל הוא כי במשנה
תבטא לא נזכר כלל מציאה בזה וגם בהראשונים והאחרונים
אין נזכר כלל חיל בזה כעמא אשר כל המציעה שלא יהיה
סכנה וכאן שר"י המכנה נ"כ לא היה סכנה מותר כודאי
כלי ספק כלל, וגם ראיה בספר סגול ע"ה מהנאון יעב"ץ
שביא כנה מכנה האר"י על המציעה ואינו מוכיר
מציעה כזה.

דבר ההי סוכל בערלין סוהל ורואה כזה זימאמיר.

כ"ה יום ה' כ"ז חש תרנ"ט סארימאמיר.

כבוד רחבם סהר"י סערסם יי שלום וברכה!

קבלתי סכנה בצורך הגליונות סכ"ע „היהדי" סכרם
באר את המעשה הכבונה למציעה שהמציא כ', ורש סכני
לכתוב סכבתי חות דעתי, והרבר פשוט שאין הברל בין
מציעה בזה בין יי מכנה כל שמוצא ומוציאה ורש
מסקומות הרחוקים, וגם הנאון בנין ציון ול שכנה שהמציעה
צריך שתהיה כזה כר שישך דרס מסקומות הרחוקים,
יכסין דאין לספק בזה בין דרר מסס כזה בזה, ועד יש
בה ערפוש שאי בזה חש חלי המסתוכב סמנעת מה דרר

ישראל יהיו עוסקים, ברורה ומסעות ורואה ה' ושלום על
ישראל.
אבות וחתם מה זאנר, חיים צבי הירש כסוהר ברודא ולחיה,
בעה"ס ס' סאית חיש וס' אצור חיש וס' הרות צבי.

כ"ה יום ה' כ"ז חש תרנ"ט סארימאמיר.

אך כבוד רחבם התורני ששכיל ספואר וס' כ"ח
סהר"י אלכסנדר סערסם יי

אנרתי כצורך עלי „היהדי" הניעני בסתרו, ואו הכוונה
לבי לדרוש על דבר הכבונה הרחבה אשר המציא כ"ס בדבר
המציעה והטבה עליו סחפם סכנה הילל, וחיל הכוונה בזה
הטובה ארובה וכערתו בזה בין בחר ההכנה חלה דרתי
סימן חיים סכארה של הורה שחנני ה' זה וסן כביר לחצוב
בה כמרות סמחוקים סימן, וגם כזה שם יהיה באניה סכלי
בוס התלמוד העליוני סרנגינה שהכבונה הליו שהמציא כ"ה
לסמוך, אין בה שום ספק כלל עפ"י ההלכה ואינה נענה
אף באצבע קסנה כרהר"ק, וישר חיל על המצאה הליו,
על זה נבצר לאמר „סעשי ידיו להתפאר", ויען כי סדר עלי
כ"ה כהנשה מכנהו אלי שנית, לואה חסתי להשיבו כקצור
נצ"ח כי קשה עלי ההקת תשובתי בליסם הללו, כי בסון
סדרות שתרנו עלי ראשי ולא ירפנו עד בלסם רקי-, וכבר
קע"ה יום הרך לנדי לנכס לכאול, כי נכחתי סכני
סדיתי לרתי ישראל להאספה הכללית הסיעדה להיות סמה
בעור סימן. ורבי הדי"ח חכמה

הי חיים יהודה לעקבל אגויק פיאמרא.
(כעמ"ס סר דר"י חיים.)

כ"ה יום ה' כ"ז חש תרנ"ט.

כ"ה יום ה' כ"ז חש תרנ"ט סארימאמיר.

בבית ישראל ראיתי שקוריה, אין איש שם על לב
סענות מיה סעליה אסור ורל שנה קל סססרו סעסם
עליה, לכן סחוקות עדיין, וחתר שק, וקעקעה בקועת וטלה
לרקיע, ואות האחרון והקשר בינו יח' ובין ב"י סאלי יקע,
ואם ח"ו קר רבות כשנים קעבו של ססיה לא יצא נטל
כראי. הנה המציעה בזה להציא דס מסקומות רחוקים
חלק סרניס המצוה—אסם זה ס"ב שנה קר ורש"ס כווען
ושר דרנא, באסרם, כי מציעה בזה לעקמים סכנה דרך
הגשיל וגם לסוהל, וכעל ח"ס השיב לחלמיו הרב כווען
סאם הספון סמכידים תסרד המציעה נ"כ עושה העעליה
רואה הדס—סכנים להגות המסון, ואף שרשה סערד
שהספון אינו עושה כן, כוא מרדנים ורלליו קרשת המצוה
ככרכים, אבל זה סקורב צוד נאני ישראל סר"ד אסאר
בחו"ר תשוב' רניה ורש"ס חא"ה סר"ד סר"ד כ' דאס
אב אסר לסוהל שלא יסוק לא יסול, וקבל סר ער
הסריאה—אבל המצוה ורלכה וטובה, ונברו חסם הסהאים
כה—לכן כואו ונחיון סונה להיקר העעליה סוה' אלכסנדר
סערסם אבי כל הולש סכין הסילה בלונדון, וסקום הניח
לו סה"ש שכבנות כסין, החקן סכנה זו עושה סעלה